

PHÉP LẠ THÁNH THỂ TẠI TRUNG TÂM THÁNH MẪU LỘ-ĐỨC

Kể từ cuộc hành hương toàn quốc (Pháp) đầu tiên vào năm 1888, các cuộc hành hương Lộ-đức nối tiếp đều mang nét đẹp đặc thù. Đó là các cuộc rước kiệu Thánh Thể trọng thể, bày tỏ lòng tôn sùng kính yêu của tín hữu Công Giáo hành hương đối với Đức Chúa GIÊSU KITÔ ẩn mình trong bí tích Thánh Thể.

Thật ra, Đấng Cứu Thế, Đức Chúa GIÊSU KITÔ, không bị dân chúng lãng quên trong lúc họ biểu lộ lòng ngưỡng mộ đối với Hiền Mẫu Ngài, Nữ Vương Rất Thánh MARIA. Không, dân chúng không lãng quên. Thêm vào đó, nếu Từ Mẫu Thiên Quốc làm phép lạ chữa lành bệnh tật phần hồn lẫn phần xác, chính là vì nhờ quyền năng vô biên của Con Dấu Ái Mẹ, Đức Chúa GIÊSU KITÔ.

Xác tín này thật rõ ràng, bởi lẽ, các tín hữu hành hương luôn luôn cảm nhận sự hiện diện triu mến của Đấng Cứu Độ nơi Hang Đá Lộ-đức tràn đầy phúc lành. Tất cả đều ý thức: Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA là Chủ Tể mọi việc kỳ diệu - qui facit mirabilia solus.

Thế nhưng vào năm ấy - 1888 - là năm đáng ghi nhớ. Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA tự ẩn mình đi để làm nổi bật nét đẹp uy linh cao cả sáng ngời của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Người Con Chí Thánh ẩn mình trong bí tích Thánh Thể. Hơn 18 thế kỷ sau cuộc đời dương thế của Đức Chúa GIÊSU nơi Thánh Địa, tín hữu hành hương Lộ-đức như sống lại quang cảnh được các thánh sử diễn tả trong sách Phúc Âm. Giống y như xưa khi Chúa Cứu Thế khởi hoàn tiến vào thành Giêrusalem, hàng ngàn người hiện diện lớn tiếng tung hô Hosanna - Vạn Tuế Con Vua Đavít. Và Đức Chúa GIÊSU đi qua, vừa chúc lành đám đông vừa chữa họ khỏi tất cả bệnh hoạn tật nguyền, thể theo ước nguyện thầm kín của từng người thành khẩn kêu cầu cùng Ngài.

Tờ Nhật Báo Lộ-đức số xuất bản tháng 8 năm 1888 tường thuật tỉ mỉ biến cố trọng đại đáng ghi nhớ ấy như sau.

Lời kinh Magnificat - Linh hồn con ngợi khen Chúa là lời kinh có âm vang thật đặc biệt tại Lộ-đức, bởi vì, đó là lời kinh được các tín hữu diễn tả lòng cảm tạ sâu xa về các ân huệ nhận lãnh. Và ngày 21-8-1888, lời kinh Magnificat mang trọn chiều kích ngợi khen cùng tri ân của đoàn người hành hương. Phải thành thật thú nhận rằng, nếu được phép soi thấu tâm tư kín ẩn của con người, hẳn chúng ta sẽ đọc được những phép lạ Đức Mẹ ban trên bình diện thiêng liêng. Thế nhưng, ngày hôm ấy, Đức Mẹ như giả điếc làm ngơ trước mọi lời khẩn cầu nài van của con cái Mẹ, đang lê lét vì các khổ đau phần xác. Không một bệnh nhân nào được Đức Mẹ chữa lành.

Thêm vào đó, ngày đầu tiên cuộc hành hương toàn quốc năm ấy kết thúc trong thảm sầu như bầu khí ảm đạm của cả ngày. Vào lúc đoàn tín hữu xếp hàng đôi, tay cầm nến sáng, chuẩn bị cuộc rước đuốc kính Đức Mẹ Lộ-đức, thì hỡi ôi, trời bỗng lên cơn giông tố bão bùng, mưa đổ như trút nước. Mọi người nhanh nhẹn tìm chỗ trú ẩn .. Đâu ai ngờ được rằng, thử thách là điềm báo cho ngày mai tươi sáng hơn, không xóa mờ trong tâm trí mọi người.

Chứng kiến cảnh tượng buồn thương của các tín hữu hành hương - tuy vẫn giữ vững lòng tin cậy mến, Trời Cao gợi ý cho một Linh Mục thánh thiện. Cha thầm nghĩ:

- Tại sao không tổ chức buổi rước kiệu Minh Thánh Chúa, mang Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể đi qua giữa đoàn tín hữu bệnh nhân? Tại sao không khuyến khích tín hữu bệnh nhân dâng lên Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể lời tung hô, lời khẩn cầu xin chữa lành bệnh tật phần xác, y như khi Đức Chúa GIÊSU còn sống nơi dương thế bên xứ Giuđêa?

Lời đề nghị của vị Linh Mục thánh thiện được Cha Picard hân hoan tiếp nhận. Cha tức khắc thu thập những câu chúc tụng, van xin được ghi trong Phúc Âm rồi in trên tờ giấy khổ nhỏ và phân phát cho tín hữu hành hương. Đúng 4 giờ chiều ngày 22-8-1888, Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU long trọng rước ra từ Đền Thánh, đi giữa đoàn tín hữu hành hương tay cầm nến sáng. Sau khi đoàn rước đi qua Hang Đá Đức Mẹ Lộ-đức, các lời khẩn cầu bắt đầu tha thiết vang lên với trọn nhiệt tâm, nhiệt huyết, không thể nào diễn tả cho hết.

Khi đầu đoàn rước tiến ra tới bờ sông Gave, mọi người hiện diện có chung một tư tưởng:

- **Lộ-đức không còn là Lộ-đức mà là thành Giêrusalem thời Đức Chúa GIÊSU còn sống nơi dương thế.** Chúa Cứu Thế đang xuất hiện sống động và khả hoàn với những công trình kỳ diệu .. Suốt đời, tôi sẽ không bao giờ quên những tiếng kêu, những đám đông cùng với các lời khẩn thiết chen lẫn với các dòng nước mắt chan hòa tuôn rơi!

Một luồng gió thánh linh tràn đầy phấn khởi thổi trên đầu mọi tín hữu hiện diện. Từ trên các băng-ca, các chiếc giường, các xe lăn, những bệnh nhân đang đau đớn vì tật bệnh thể xác, đồng thanh cất tiếng khẩn nài van xin. Cùng hòa nhịp với những lời kêu cầu thống thiết, toàn thể các tín hữu hành hương cũng cất tiếng kêu van, lập lại lời người bất toại và người mù thành Giêricô thưa cùng Đức Chúa GIÊSU:

- **Lạy Chúa, nếu Ngài muốn, xin Ngài chữa con lành bệnh!**

Ngay chính lúc này đây, trước Hang Đá Đức Mẹ, ở giữa đám đông, ở giữa tình thương yêu triu mến, ở giữa những gì thâm sâu nhất, cao cả nhất trong tâm hồn con người, trước mặt Con THIÊN CHÚA chúc lành, trước sự chứng kiến của toàn dân nước Pháp, 8 người bệnh nằm liệt giường được chữa khỏi và đứng thẳng lên: "Surge, tolle grabatum tuum et ambula - Hãy đứng dậy, vác giường mà về nhà đi!", Mát-thêu, chương 9 câu 6.

Làm sao diễn tả cho hết quang cảnh cảm động trên đây? Khi lời kinh Magnificat long trọng cất lên, vang dội và chiến thắng, không ai là không cảm được những giọt nước mắt cảm tạ và tri ân.

Người ta dễ dàng tưởng tượng ra quang cảnh đầy phấn khởi của buổi lễ cử hành ngay đêm hôm ấy. Cuộc rước đuốc diễn ra trong vòng hai tiếng đồng hồ, làm sáng rực toàn khu vực Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-đức: từ Hang Đá cho đến Đền Thánh và mọi lối đi dọc theo bờ sông Gave. Sau khi hát Kinh Tin Kính, đoàn tín hữu hành hương vang lên lời chúc tụng:

- Vạn tuế Đức Chúa GIÊSU KITÔ! Vua Chiến Thắng! Vạn Tuế Đức Bà Lộ-đức! Hoan hô Đức Thánh Cha Lêô XIII!

Sáng hôm sau 23-8-1888, muôn người như một, chỉ mở miệng để nói về cuộc rước kiệu Minh Thánh Chúa và biến cố xảy ra vào buổi chiều hôm trước. Vì thế, mỗi người tự nguyện sẽ tham dự cuộc kiệu Minh Thánh Chúa vào lúc 4 giờ chiều hôm ấy. Nói thế để hiểu rằng, toàn khu vực Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-đức đông chật tín hữu hành hương. Hàng trăm bệnh nhân nằm trên cáng được khiên ra đặt trên lối đi.

Khi Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể xuất hiện, tức khắc tái diễn quang cảnh xảy ra vào buổi chiều hôm trước. Hay nói đúng hơn, mọi tâm hồn như sốt sắng hơn, cảm động hơn và phấn khởi tươi vui hơn. Mọi người cất tiếng hát, đọc kinh và kêu cầu với những lời ghi trong sách Phúc Âm như: "Lạy Chúa GIÊSU, xin thương chữa lành chúng con! Lạy Đức Chúa GIÊSU, kẻ Thầy yêu đang ốm nặng!" Người đau ốm cũng như kẻ lành mạnh, tất cả đều giơ tay khẩn cầu hướng về phía Minh Thánh Chúa.

Thế là, Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể Lộ-đức liền ra tay ban phúc lành, đáp trả lời kêu cầu của mọi người thiện tâm. Một chủng sinh bị bệnh đang ở giai đoạn cuối cùng, liền đứng thẳng lên khỏi chiếc cáng đang nằm, và mạnh dạn tiến bước theo sau chiếc kiệu Minh Thánh Chúa. Rồi một bệnh nhân thứ hai và một bệnh nhân thứ ba, cũng đứng lên rời chiếc cáng và hân hoan bước theo sau Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể.

Các nhân viên thiện nguyện có nhiệm vụ khiêng cáng phải khó nhọc lắm mới giữ các bệnh nhân nằm im trên cáng. Mọi người như cuốn hút vào bầu khí hân hoan phúc lành, cảm tạ và tri ân. Khi đoàn ba bệnh nhân vừa tiến gần đến Hang Đá Lộ-đức giữa tiếng vỗ tay vang dội, thì những vụ khỏi bệnh khác tiếp diễn. Một người, hai người, rồi nhiều người được lành mạnh, đứng thẳng lên và vui tươi tiến bước, nhập bọn với các anh chị em khác.

Ôi, diễn tả sao cho cùng những tâm tình kín ẩn của mọi người hiện diện lúc ấy. Không ai bảo ai, mọi người cùng đồng thanh cất tiếng tung hô:

- Hosanna - Vạn tuế Con Vua Đavít! Chúc tụng Đấng nhân danh THIÊN CHÚA mà đến!

Kể từ sau biến cố trọng đại ấy, hàng năm khi diễn ra các cuộc rước kiệu Minh Thánh Chúa nơi Hang Đá Lộ-đức tràn đầy phúc lành, tín hữu hành hương như cảm thấy lòng tràn ngập tin cậy mến đối với Minh Thánh Đức Chúa GIÊSU và không ngớt lời chúc tụng ngợi khen. Và Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể cũng rộng tay ban phát ơn lành hồn xác cho tất cả những ai cầu khẩn Ngài với trọn lòng tin cậy mến.

(P. Eugène COUET, "Les Miracles Historiques du Saint Sacrement", Éditions D.F.T, Réédition 1998, trang 226-230).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt